

Frederik Bloch Münsters tale ved de danske årsmøder i Sydslesvig

Taler

Frederik Bloch Münster
Medlem af Det Konservative
Folkeparti

Dato

23. maj 2025

Sted

Flensborg by

1 Kære alle.

Først og fremmest tak fordi jeg må være med her i dag – og samtidig få lov til at sige et par ord i anledning af de danske årsmøders 100. afholdelse.

5

Det er en vigtig milepæl, som skal fejres, og jeg må indrømme, at historiens vingesus tynger mig en smule, nu hvor at jeg har fået æren af at holde tale. Også selvom dette er min første deltagelse ved de danske årsmøder nogensinde.

10 Når man står med den historie i ryggen, bliver man mindet om, at danskheden – og det danske folk – ikke bare er noget, vi har. Det er noget, vi bygger. Sammen.

Og årsmøderne har i generationer været et samlingspunkt for det fællesskab. For dét, man har til fælles – på tværs af generationer, landsdele og hverdagens

15 forskelligheder. Her mødes man som danskere. Ikke for at viske forskelle ud, men for at minde hinanden om, hvilket fælles grundlag vi står på.

Arven fra tidligere generationers dansksindede mænd og kvinder er et privilegie af have med sig, og den arv skal ses som en gave, og ikke noget, der tynger en.

20

Jeg ser det som en stor ære at være medlem af Sydslesvigudvalget. Ikke mindst fordi jeg derigennem ærer den arv, jeg har med mig fra min egen oldemor og oldefar.

25 De voksede begge op på Felsted-egnen, sydøst for Aabenraa. De var begge født længe efter 2. Slesvigske Krig, men var dansksindede og nærede de varmeste følelser for danskheden. Som mange andre, i det vi i dag betegner som Sønderjylland eller Nordslesvig, blev de forsøgt germanificeret af de tyske

30 myndigheder. Det trækker spor efter sig i dag, da mit efternavn staves med ü i stedet for ø.

Det har altid ført til mange antagelser hos andre, og spørgsmålet ”er du tysker?” er blevet stillet mig tit. Og hver gang har jeg klart kunne svare, at jeg er helt og
35 aldeles dansk.

Min oldemors generation ville måske betegne det bogstav som et ar, som min familie fortsat bærer. Jeg vælger nu at se det som en god samtalestarter. Det giver mig anledning til at fortælle andre om historien bag. Det giver mig også
40 anledning til at fortælle om verdens mest velfungerende grænseregion, hvor sindelag respekteres, og hvor konflikter er en meget fjern tanke.

Vi må aldrig tage den fred, vi har for givet, for selv på vores eget kontinent er der store og små konflikter, der udspringer af enten reelle etniske og nationale
45 tilhørsforhold, eller konstruerede konflikter orkestreret af autoritære regimer. Hvor er jeg glad for, at det er anderledes her.

Mine oldeforældre holdt fast i deres danskhed, hilste Genforeningen velkommen som en varm omfavnelse, og stavede deres efternavn med ø i breve
50 og ikke-officielle sammenhænge resten af deres liv.

Selvom Folkeafstemningen delte Slesvig i to, og dermed satte min familie på en anden kurs end jeres familier, så er den grundlæggende sandhed den samme. I holder fast i jeres danskhed, og I vælger den til hver dag.

55 For det er vigtigt at fortælle alle danske, at danskheden altså ikke kun lever i Kongeriget Danmarks juridiske afgrænsning. Den lever også syd for grænsen. Og her er det danske mindretal i Sydslesvig et helt særligt kapitel. Ikke bare i Danmarkshistorien – men i danskheden som sådan.

60 For det danske mindretal minder os om, at fællesskab ikke handler om statsgrænser, men om tilhørsforhold. Om sprog, kultur og identitet. De danske skoler, kirker, foreninger og institutioner i Sydslesvig er levende beviser på, at danskheden ikke kan reduceres til et pas – den lever i hverdagen, i ånden, i
65 hjertet.

Og her spiller årsmøderne en helt særlig rolle. De er et samlingspunkt for et

70 grænseland, der på én gang er præget af historie, men som også altid har været fremadskuende. Et sted, hvor dansk kultur og tysk lovgivning sameksisterer – og hvor Kongeriget Danmark som nation og jeg og mine kolleger som Folketing har et ansvar for at stå vagt om det danske fællesskab, jeres særlige fællesskab og dets fortsatte eksistens. Det er ikke kun en kulturel forpligtelse – det er en national opgave.

75

Det er trods alt sjovere at slå Canada i ishockey, hvis man har nogen at dele glæden med.

80 Det danske mindretal er et stærkt vidnesbyrd om, at identitet kan bevares, selv under svære vilkår. Det kræver ikke kun stolthed – det kræver også vedholdenhed, vilje og varme. Og det fortjener al mulig anerkendelse.

Jeres danskhed er så ægte, og det taler sit tydelige sprog, når selv en dronning ikke kan holde tårerne tilbage, når I taler om den.

85

I må aldrig lukke jer om jer selv. Vi andre har brug for den saltvandsindsprøjtning jeres sindelag giver os nord for grænsen, særligt i en tid, hvor nyhederne og de bevægelser, der finder sted i verden lige nu, kan give en indtrykket af, at vores del af verden er en ubetydelig lille plet.

90

Vi har brug for, at vi rækker ud til hinanden, for sådan skaber vi den stærkest mulige danskhed på begge sider af rigets grænse.

95 Det er netop i folkefællesskabet, at vi finder noget af det mest værdifulde i vores samfund. Ikke fordi det er ensartet, men fordi det er samlende.

Jeg har nu ved flere lejligheder haft privilegiet af at besøge danske skoler, institutioner, bedehuse mv. og selvom jeg langt fra har sat det hele, så er indtrykket jeg får entydigt. I brænder for sagen, og I er taknemmelige for enhver
100 hjælp I kan få, om det er en ansøgning til en ledig stilling, en frivillig der ønsker at bidrage til børnenes fritidsaktiviteter eller bage kage til kirkelige arrangementer, eller en anlægsbevilling fra den danske stat. Særligt det sidste er altid meget værdsat kan jeg forstå.

105 Det danske mindretal, dets organisationer og institutioner er et velholdt skib. Det er dog vigtigt, at man også i Sydslesvig justerer på knapperne en gang

110 imellem – uden at opgive det, man står på, eller kaster vigtige komponenter over
bord. Og det er jo netop det, der er et dansk særkende: At vi bevarer, mens vi
udvikler.

115 Derfor er det vigtigt, vi holder fast i, at samfund ikke først og fremmest bygges
oppefra, men nedefra. At den danske sammenhængskraft lever i de små
fællesskaber – også i Sydslesvig – og som store fællesskaber skal bygges på
grundlaget af.

120 Vi skal huske på, at vi er forpligtede. Ikke kun på hinanden her og nu. Men også
på dem, der kom før os – og dem, der skal komme efter. Og det er netop den
generationskontrakt, som årsmøderne hjælper os med at holde fast i.

125 Så lad os bruge dagen i dag til både at fejre – og forpligte. For Danmark er
stærkest, når det danske folk står sammen. Og årsmøderne – både de første og
årsmøde nummer 100. – har vist vejen.

125 Tak for ordet – og tillykke med den flotte milepæl.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

130 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

Det Konservative Folkeparti, Festtale, Politisk tale

URI

135 <https://www.dansketaler.dk/tale/frederik-bloch-munsters-tale-ved-de-danske-arsmoder-i-sydslesvig2025>

140

145